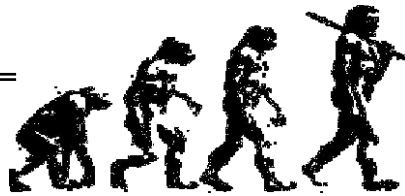

Πλίνθοι & κέραμοι Νο 8

στο χαρτί

Για τη γραφή, αντιγραφή,
ανατύπωση και διανομή...
Σαπρίκης Χρίστος

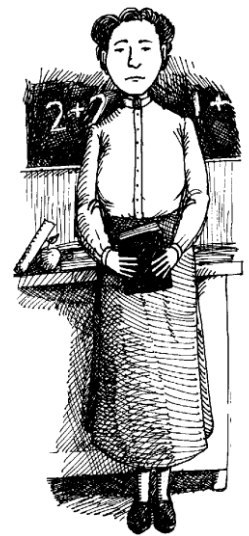
& στο www.xsap.gr

Διευθυντικά Ι...

...και ξάφνου... εκεί που είχαμε μπει στην ρουτίνα της καθημερινότητας, ήρθαν οι «κρίσεις» των στελεχών για να ανάψουν τα αίματα και να υπάρχει θέμα συζήτησης. Το τι ειπώθηκε και γράφτηκε όλες αυτές τις ημέρες είναι πολύ ενδιαφέρον να το μελετήσει κανείς. Βγάζει στην επιφάνεια το προφίλ ενός «σύγχρονου» τύπου δασκάλου που προσωπικά με κάνει να νιώθω πως βρίσκομαι όλο και πιο μακριά του. Το ατομικό συμφέρον γίνεται το μοναδικό κριτήριο που ο καθένας αντιμετωπίζει την πραγματικότητα. Οι «κομμένοι» ανακαλύπτουν ξαφνικά πως οι νόμοι είναι άδικοι !!! και τα συμβούλια επιλογής κομματικοποιημένα !!!! και αναξιοκρατικά!!!! Οι «επιτυχόντες» δεν ομιλούν μέχρι να γίνουν οι «κομμένοι» της επόμενης επιλογής για να ανακαλύψουν πάλι αυτά που «ανακάλυψαν» οι σημερινοί κομμένοι...

...και τα σχολεία μας αρμενίζουν για το μέλλον αργά και σταθερά. Μόνο που στις ταχύτητες του 21^{ου} αιώνα το αργά και σταθερά σημαίνει σταθερά πίσω... πίσω... πίσω...

Διευθυντικά ΙΙ...

... κάποιιοι από μας, απ' την πρώτη στιγμή που δημοσιεύτηκε ο νέος νόμος για την επιλογή στελεχών, είχαν μιλήσει και είχαν τονίσει πως είναι μια συνειδητή επιλογή της Νέας Δημοκρατίας να προωθήσει στις θέσεις στελεχών τα «δικά της παιδιά». Για να είμαστε δίκαιοι δεν είναι αυτή η επιλογή «θέση» μόνο της Ν.Δ. Αποτελούσε και πολιτική επιλογή του ΠΑΣΟΚ. Ξεκινά από μια τριτοκοσμική αντίληψη που υπάρχει στα ελληνικά κόμματα εξουσίας και που θεωρεί τον Δημόσιο Τομέα ως λάφυρο για την εξυπηρέτηση των μελών και ψηφοφόρων του νικητών εκλογών.

Με αυτή την λογική έγιναν και οι προηγούμενοι νόμοι, με αυτή τη λογική και ο τωρινός. Και αφού εξυπηρετηθούν οι «δικοί μας» και περισσέψουν θέσεις, λίγες ή πολλές, ανάλογα με τη βαθμίδα εκπαίδευσης και την περιοχή, παίρνουν «δίκαια» και «αντικειμενικά» και οι εναπομείναντες το μερίδιό τους. Όσο για τους άτυχους... ☹

... κάποιιοι από μας, εδώ και χρόνια, λέμε πως τα λεγόμενα «μετρήσιμα και αντικειμενικά κριτήρια» είναι σαν τον φούρνο του Χότζα που γυρίζει γύρω-γύρω για να ικανοποιήσει τους πάντες... Χρόνια τονίζουμε πως η μοριοδότηση θέσεων, πτυχίων κλπ κλπ είναι απλά το άλλοθι **αντικειμενικότητας** κομματικών επιλογών ...

... κάποιιοι από μας, δυστυχώς όλο και λιγότεροι κάθε φορά, εδώ και χρόνια υποστηρίζουμε τη **λογική** της παλιάς (και μοναδικής) πρότασης της ΔΟΕ για την επιλογή στελεχών που μιλάει για **ουσιαστική και διάφανη αξιολόγηση** (λέξη απαγορευμένη) **σχολείων και εκπαιδευτικών** που θα παίζει τον κύριο ρόλο στη όποια διαδικασία της επιλογής.

Αλλά δεν είναι καθόλου τυχαίο πως σ' αυτή την αξιολόγηση αντιδρούν αριστεροί, δεξιοί, και πασόκοι. Κυβερνητικοί κάθε φορά και μη. Κι αντιδρούν γιατί η ουσιαστική αξιολόγηση της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών θα δείξει όχι μόνο τη γύμνια των κάθε φορά κυβερνητικών εκπαιδευτικών επιλογών αλλά ... κι αυτό είναι το δυστύχημα... και τη γύμνια και την αδυναμία πολλών ενδιάμεσων κρίκων να ανταποκριθούν στοιχειωδώς στις ανάγκες μιας σύγχρονης εκπαίδευσης...

Διευθυντικά III... και Υποδιευθυντικά...

Χρόνια τώρα παραμυθιαζόμαστε σαν Κλάδος για τη δημοκρατία και τη συλλογικότητα των Συλλόγων Διδασκόντων. Δημοκρατία και συλλογικότητα όμως σημαίνει και ανάληψη προσωπικής ευθύνης για κάθε επιλογή. **Η δημοκρατία και η συλλογικότητα έχει κόστος. Κι αν δεν είμαστε διατεθειμένοι να πάρουμε το κόστος των αποφάσεών μας σε προσωπικό και συλλογικό επίπεδο τότε ανοίγει διάπλατα ο δρόμος της αυθαιρεσίας.** Ελάχιστοι είναι οι σύλλογοι διδασκόντων που έκαναν ουσιαστική αξιολόγηση των υποψηφίων συναδέλφων για τη θέση του Υποδιευθυντή. Ένα παραθυράκι στη διαφάνεια που ανοίξαμε - ποιος θυμάται άραγε πως αυτό ήταν αίτημά μας; - έκλεισε γρήγορα πίσω από τις βαριές κουρτίνες των γλυκανάλατων πρακτικών του στυλ «όλοι οι υποψήφιοι είναι καλοί και άξιοι συνάδελφοι» ή τις τυπικές γραφειοκρατικές αλφαβητικές λίστες... Κι αναλαμβάνει μετά ένα Συμβούλιο Επιλογής που δεν γνωρίζει τίποτε το ουσιαστικό για την δράση του καθενός να κρίνει τους υποδιευθυντές με **αντίστοιχο** τρόπο που έκρινε και τους διευθυντές:

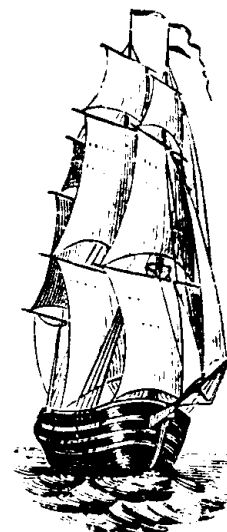
Πες μας συνάδελφε:

- Ποια είναι τα καθήκοντα του υποδιευθυντή;
- Πόσες εκδρομές μπορεί να κάνει το σχολείο;
- Ποιοι απαλλάσσονται από την εφημερία;

Να σας κάνουμε και μια δύσκολη:

- Πότε ένας Αλβανόπαις γίνεται σημαιοφόρος;
- Άριστος... Ο επόμενος...

... Κρίμα και πάλι κρίμα...

Διευθυντικά IV...

A!!! έβγαλε και ανακοίνωση και η Ομοσπονδία μας για τα τεκταινόμενα μετά από ημερών διαβουλεύσεις για να δέσει η σούπα. Φυσικά καταπέλτης ενάντια στις κομματικές επιλογές με την απαραίτητη επισήμανση στο τέλος ότι τα νέα στελέχη θα μας αξιολογήσουν γι 'αυτό να έχουμε το όπλο παρά πόδα για να αντιμετωπίσουμε την τρομερή απειλή που κρέμεται πάνω απ' τα κεφάλια μας. Όμως ... πέρα απ' τη φαιδρότητα της απειλής της αξιολόγησης που έχει καταντήσει σαν το παραμυθάκι «λύκος στα πρόβατα» την ίδια περίοδο η κυβέρνηση ενσωματώνει το επίδομα θέσης του διευθυντή στη σύνταξη.

Ένα πρώτο βήμα για την επαναφορά της μονιμότητας των στελεχών της εκπαίδευσης. Και γι' αυτό δεν ακούω να μιλάει κανείς. Το αντίθετο θα έλεγα. Πολλοί το ακούνε και ανθυπομειδιούν προοδευτικοί και μη...

Πού πήγαν άραγε όλες αυτές οι απεργίες και οι αγώνες για την κατάργηση της μονιμότητας και την καθιέρωση της θητείας; Όλες αυτές οι απεργίες και οι αγώνες για στελέχη της εκπαίδευσης κομμάτι του Κλάδου και όχι ξεκομμένη ιεραρχία μακριά από την εκπαιδευτική καθημερινότητα;

Σίγουρα η σημερινή εξέλιξη δεν είναι κεραυνός εν αιθρία. Καλλιεργήθηκε, χρόνια τώρα.

Οι **προϊστάμενοι** λόγω θέσης και αρμοδιοτήτων πέρασαν πρώτοι στην «απέναντι» όχθη. Ακολούθησαν σιγά-σιγά πολλοί **Σχολικοί Σύμβουλοι** με την απομάκρυνσή τους από την καθημερινή επαφή με τα σχολεία. Με την μετατροπή τους σε υποκατάστατα του πανεπιστημιακού καθηγητικού κατεστημένου, στις διδασκαλίες και στις διορθώσεις γραπτών, και σε αφ' υψηλού επιμορφωτές κοινότυπων επαναλαμβανόμενων περιφερομένων σεμιναρίων. Συνεχίστηκε με τη σταδιακή έξοδο πολλών **διευθυντών** από το λιγοστό εκπαιδευτικό τους ωράριο λόγω «φόρτου εργασίας» (©) – Ας είναι καλά η εφεύρεση της πρωινής **φύλαξης** ζώνης και οι ώρες που «περίσσευαν», υποτίθεται για ενισχυτική διδασκαλία. ...«Γράψε και μερικά παιδιά ακόμη στο Ολοήμερο για να 'χουμε ένα δάσκαλο παραπάνω και να μας περισσεύει καμιά ώρα» ...

Και να τώρα που πάει να θεσμοθετηθεί ένα νέο κομμάτι έξω από τον Κλάδο με τα δικά του μισθολόγια, συντάξεις και προνόμια. Κι γι' αυτό δε μιλάει κανείς. Ίσως γιατί νομίζουμε πως αυτή η κατάσταση μας βολεύει όλους... Ίσως και γιατί κάποιοι φιλοδοξούμε να γίνουμε μέρος αυτού του κομματιού ...

Βράδυ...

...ακούω το τραγούδι «*Το ωραίο καλοκαίρι*» από το δίσκο «*Η μοναξιά του σχοινοβάτη*» του *Χάρη & Πάνου Κατσιμίχα*...

...Στίχοι σουρεαλιστικοί, μουσική μαγευτική...

«*Ήταν ωραίο αυτό το καλοκαίρι
ήταν ωραίο αλλά και επικίνδυνο*»

...και κει προς το τέλος...

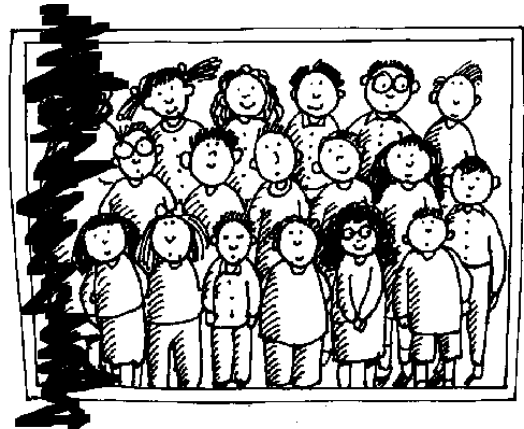
«...*Ένα παιδί δαρμένο έγινε αχινός
αν τους βαστάει τώρα ας με ξαναδείρουν, είπε,
πήρανε ο μπαμπάς κι η μαμά μαχαίρι και πιρούνι
και χωρίς να τρυπηθούν, του 'φάγαν την καρδιά...*»

...το μυαλό φεύγει...

...στα παιδιά αχινούς που έχουμε στις τάξεις μας. Που πολλές φορές τα προσεγγίζουμε με το «μαχαίρι και το πιρούνι» για να μην μας αγκυλώσουν

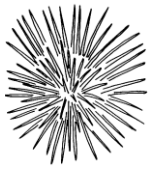
Που τελικά ίσως τρώμε κι εμείς ένα κομμάτι από την καρδιά τους.

...Μεγάλωσα... παλιότερα φαίνεται πως είχα μεγαλύτερη υπομονή... Τελευταία σιμώνω όλο και περισσότερο στο μαχαίρι και το πιρούνι...

...*Βαθιά, ένα καράβι έμενε ακίνητο
ακίνητο ένα καλοκαίρι
φυσούσαν άνεμοι, φουσκώναν τα πανιά
δεν έλεγε να φύγει, τι περίμενε, τι περίμενε
κανείς δεν ξέρει...*

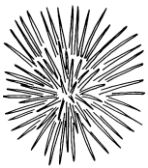
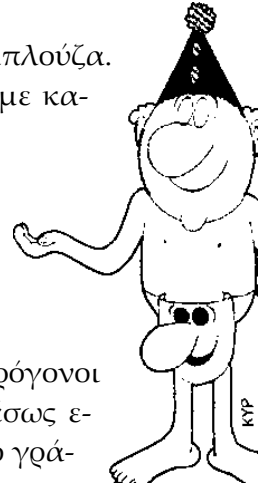
11 του Σεπτέμβρη...

Τα Πρωτάκια φεύγουν απ' το σχολείο με μια άσπρη μπλούζα. δώρο, από τον Δήμο Αγίου Δημητρίου... Με μια στάμπα με καλοσώρισμα και το λογότυπο του Δήμου...

11 του Οκτώβρη...

Στο σχολείο φτάνει μια απόδειξη από έναν ιδιώτη με την παράκληση από το Δήμο να ξοφλήσουν οι σχολικές επιτροπές τα μπλουζάκια των παιδιών. Να πληρώσουν δηλαδή τα ίδια παιδιά τη διαφήμιση του Δήμου!!!

Η πιο ήπια έκφραση που θα χρησιμοποιούσαν οι αρχαίοι ημών πρόγονοι για την ενέργεια αυτή είναι «μνημόσυνο με ξένα κόλλυβα». Η αμέσως επόμενη είναι «αιδώς Αργείου»!!! Στα Νέα Ελληνικά αισχύνομαι να το γράψω...

Αυτό δεν το περίμενα. Να φτάσω να αναδημοσιεύσω το «Μαριέττας Γιαννάκου εγκώμιο». Όμως αυτή η απόλυτη απουσία κάθε σοβαρής συζήτησης που μόλιμα σκιάζει τα πάντα στη μικρή Ελλάδίτσα μας σε αναγκάζει να υπερασπίζεσαι πολλές φορές τα αυτονόητα. Πόσο δίκιο έχει ο κ. Μιχάλης Παπαγιαννάκης, βουλευτής του Σύριζα, όταν επισημαίνει σε συνέντευξη στον Βασίλη Σκουρή στην Ημερησία στις 30/09/2007:

«...Σίγουρα (Το βιβλίο Ιστορίας) δεν πρέπει να το γράφουν υπουργοί και πρωθυπουργοί, κι ακόμη λιγότερο να το απαγορεύουν και να το πολτοποιούν! Στις δημοκρατίες υπάρχουν θεσμοί και διαδικασίες, πλουραλισμός επιλογών, και φυσικά όλοι και όλα κρίνονται κυρίως από την εκπαιδευτική και επιστημονική κοινότητα με τους τρόπους που την συνιστούν ως κοινότητα. Στην περίπτωσή μας, οι πάντες επεδίωξαν να έχουν γνώμη, και μάλιστα ασχέτως του περιεχομένου του βιβλίου, εθνικοτοπικοί σύλλογοι, η κυπριακή κυβέρνηση, η Ακαδημία Αθηνών (μόνο αφού δημιουργήθηκε «ζήτημα»...), πολιτικά κόμματα. **Παρά τον επιφανειακό «πλουραλισμό», διατηρείται η εικόνα της Ελλάδας ως της τελευταίας μπρεζνιεφικής χώρας της Ευρώπης!..»**

Μαριέττας Γιαννάκου εγκώμιο

Του Κωστή Παπαϊωάννου (πρόεδρος της Εθνικής Επιτροπής Δικαιωμάτων του Ανθρώπου)
Από την εφημερίδα *Τα Νέα* (Δευτέρα 24 Σεπτεμβρίου 2007)

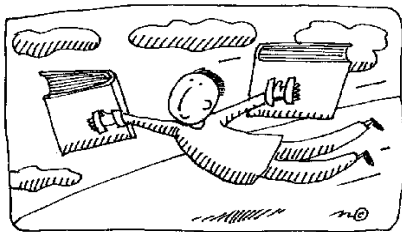

Παρ' όλο που στη στήλη αυτή συνηθίζεται να υπερτερούν τα επικριτικά σχόλια και να σπανίζουν τα θετικά, στην περίπτωση της κ. Γιαννάκου χρειάζεται μια εξαίρεση. Ο πρώτος λόγος είναι πως σε τμήμα ψηφοφόρων και στελεχών της Αριστεράς διακρίνεται μια δόση καύχησης για την πτώση της κ. Γιαννάκου. Θεωρούν δηλαδή πως η αντίδραση στην πολιτική της στα θέματα της Ανώτατης Εκπαίδευσης οδήγησε στην καταψήφιση και τη μη εκλογή της. Λάθος! Μπορεί να εγείρονται ενστάσεις για ορισμένες επιλογές και την τακτική της: η επιμονή στην αναθεώρηση του άρθρου 16 δεν έπεισε για την προσήλωσή στην προτεραιότητα της δημόσιας εκπαίδευσης και υπονόμωσε την προσπάθεια για τομές. Όμως η κ. Γιαννάκου δεν έπεσε από την Αριστερά, δεν καταψηφίστηκε για τα εκπαιδευτικά. Ηττήθηκε από μια αντίληψη που διατρέχει οριζόντια όλους τους πολιτικούς χώρους και αποτυπώνεται σε κάθε θέμα σχετικό με τις μεταφυσικές περί έθνος αγωνίες και ανασφάλειές μας. Η κ. Γιαννάκου υπήρξε κυρίως θύμα του σχολικού βιβλίου Ιστορίας. Τιμωρήθηκε επειδή επέμεινε στην ανάγκη τήρησης της νομιμότητας. Στις θεσμικές διαδικα-

σίες. Στην αξιολόγηση του βιβλίου σύμφωνα με το πάγιο σύστημα αξιολόγησης και όχι με πλειοδοσίες εθνικοφροσύνης. Τιμωρήθηκε επειδή τόλμησε να εκστομίσει πως την Ιστορία δεν τη γράφει ο λαός όπως νομίζει, αλλά οι επιστήμονες! Ηττήθηκε, και γι' αυτό η Στ' τάξη δεν έχει βιβλίο Ιστορίας. Όμως, σε μια οργανωμένη πολιτεία η δική της οδός είναι επαινετή και οι χειρισμοί κάποιων προκατόχων της σε παραπλήσιες περιπτώσεις απορριπτέοι (η τηλεφωνική εκ Πεκίνου απόσυρση σχολικού εγχειριδίου Ιστορίας επί υπουργίας Ευθυμίου δύσκολα λησμονιέται).

Ο δεύτερος λόγος είναι η στάση της κ. Γιαννάκου στο θέμα της αναγραφής του θρησκευματος στις ταυτότητες. Τάχθηκε υπέρ του αυτονόητου, δηλαδή του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της τήρησης των θεμελιωδών αρχών του ευρωπαϊκού νομικού πολιτισμού. Τον καιρό της εκκλησιαστικής πανστρατιάς και ενώ ψηφοφόροι, στελέχη και ο αρχηγός του κόμματός της έσπευδαν να υπογράψουν, εκείνη με νηφαλιότητα διαχώριζε τη θέση της και ζητούσε να μην αποδίδονται μεταφυσικές και υπερφυσικές διαστάσεις σε ένα ταξιδιωτικό έγγραφο. Η επιλογή της κυβέρνησης να μην ανοίξει το θέμα ξανά και η τουλάχιστον παράξενη σιωπή της Εκκλησίας, τη δικαίωσαν αναδρομικά.

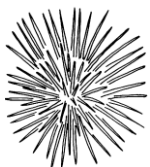
Ο τρίτος λόγος είναι το ύφος και το ήθος μέρους των εναντίον της επιθέσεων. Όταν η πολιτική κριτική ενδύεται το μανδύα της δήθεν σάτιρας και βάζει στο στόχαστρο την εξωτερική εμφάνιση, τις ενδυματολογικές επιλογές και την προσωπική ζωή του αντικειμένου της, τότε έχουμε να κάνουμε με φορείς χυδαιότητας και η καταδίκη τους πρέπει να είναι καθολική. Η απουσία της κ. Γιαννάκου από το Κοινοβούλιο αποτελεί συμβολική ήττα του πολιτικού πολιτισμού. Ιδίως όταν σε κάποια από τα έδρανα θα λάβουν θέση λάτρεις των κραυγών, τηλεπωλητές βιβλίων που πορεύονται στο χθες με σημαία την περιφρόνηση του ορθού λόγου και των αρχών της δημοκρατίας.

Ξεύρετε την χώραν που ανθεί φαιδρά πορτοκαλέα
που κοκκινίζει η σταφυλή και θάλλει η ελαία;
Ω, δεν την αγνοεί κανείς
είναι η γη η Ελληνίς

«Η Γη της Ελλάδος» του Άγγελου Βλάχου (1838-1920)

για την ...Ιστορία...

Το βιβλίο της Ιστορίας είναι το 5^ο που αποσύρεται στην χώρα μας. Δεξιές και σοσιαλιστικές (;) κυβερνήσεις στο όνομα του πολιτικού κόστους κάνουνε μόνιμα πίσω σ' έναν ένα ιδεολογικό αχταρμά εθνικιστών, παπάδων και τα τελευταία χρόνια «εθνικοπατριωτών» «αντιπαγκοσμιομένων» «αριστερών». Και καταφέρνουν τελικά να μένουν ατάραχα τα ιερά και όσια ιδεολογήματα που κρατούν τη χώρα μας σ' ένα τριτοκοσμικό καθεστώς. Για την Ιστορία λοιπόν:

Το σχολικό έτος 1965 -1966 κυκλοφόρησε το βιβλίο Ρωμαϊκής και Βυζαντινής Ιστορίας του Κώστα Καλοκαιρινού. Αμφισβητήθηκε έντονα, ενώ ακολούθησε η απόσυρση και η επαναφορά του, διορθωμένου το 1976.

Η «Ιστορία του ανθρωπίνου γένους» για την Α' Λυκείου, του Λευτέρη Σταυριανού, αποσύρθηκε «αθόρυβα» το 1990. Ο Λευτέρης Σταυριανός, που θεωρείται από τους σημαντικότε-

ρους διεθνείς ιστορικούς, είχε γράψει ένα βιβλίο ύστερα από παραίτηση του προσωπικού του φίλου Ανδρέα Παπανδρέου. Ωστόσο, η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το απέσυρε.

Στα μέσα της δεκαετίας του '80, επί κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, αποσύρθηκε το βιβλίο Νεότερης Ιστορίας Γ' Γυμνασίου του Βασίλη Κρεμμυδά, επίσης διακεκριμένου ιστορικού.

Τέλος, το βιβλίο Ιστορίας της Γ' Λυκείου του Γεώργιου Κόκκινου, το 2001, δεν έφτασε καν στα σχολεία. Αποσύρθηκε λόγω των αντιδράσεων της κυπριακής κυβέρνησης για τους αρνητικούς χαρακτηρισμούς που περιείχε το εγχειρίδιο για την ΕΟΚΑ και τη δράση της στην Κύπρο.

Και κοντά σ' αυτά η απόσυρση σελίδων από άλλα βιβλία μη εθνικά και θρησκευτικά ορθών. (Παράδειγμα το προηγούμενο βιβλίο της ιστορίας της Γ' Δημοτικού από το οποίο σβήστηκαν οι σελίδες που είχαν μια πρώτη προσέγγιση της πορείας του ανθρώπου σύμφωνα με τη θεωρία του Δαρβίνου.)

